

رۆژئیکیان چهند برادهریک بووین له ئوکالتهکهی کوردهکانی هودیکسقال دانیشتبووین باسی شیعر و شاعیرانمان دهکرد، له دواییدا باس هاته سهر ماموستا نهحمهد ههردی و شیعره بهناوبانگهکهی: ست فاتیمه.

بهشیك له برادهران وایان دهردهبری که گوايه نهو شیعره خهیا ئیبه و، ست فاتیمهش ناوی کهسیک نیبه سهرنجی ههردی راکیشابی بو نهو شیعره.

منیش بهباشی و راستی که ئاگاداری دانانی نهو شیعره بووم، به کورتی بوم گیرانهوه. له دواییدا هاوړتی خوشهویستم کاک هیرش داوای لیکردم که نهو رووداوه بخهمه سهر کاغز و پیشکەشی بکهه. نهمهش رووداوهکهیه:

له سهرهتای سائلهکانی پهنجادا من شاگردی «حهمه عهلی مهدهوش» ی خهیات بووم. به هوی نهوهی مهدهوش شاعیر بوو، پهیهوئندی شیعر و بریانهی زور لهگهڵ ههردی دا ههبوو. لهو سهردهمهدا، رۆژ نهبوو ههردی نهیهته دوکانی مهدهوش.

ههردووکیان زۆربهی کات ههر باسی شیعیان دهکرد، ئیمهش ههوت ههشت شاگرد بووین و گویمان ئی دهگرتن و پیمان خوش بوو، بهتایبهتی ماموستا ههردی زور به جوانی شیعی دهخویندهوه، ئیمه لهززهتمان زیاتر له شیوهی خویندنهوهکهی وهردهگرت، وهکوو دهئین رۆحی دهکرد به بهر نهو شیعره دا که دهخویندهوه.

زور باش له یادم ماوه سالی 1950 له کاتی بههاردابوو، ههردی ههموو بهیانیهک زوو لهوکاتهی ماموستا و قوتابیان دهچوون بو قوتابخانه، ههردی له سهرووی دوکانهکهمانهوه، که نهو دهه به تهنیش (مهکتهبهی گهلاویژ) هوه بوو، له سهر ریگهیان رادهوهستا، که ماموستا ئافرهتهکان تیپه پردهبوون، نهویش دههاتهوه دوکانی مهدهوش و ههندی جار دهیگوت نهپرۆش نهو بهیتانهه بو هات، بو مهدهوشی دهخویندهوه.. ماوهیهک نهو کاری ههردی بهردهوام بوو. ئیتر ئیمهش ههموومان زانیمان و گویشمان ئی بوو که ئافرهتییکی ماموستا ههیه و ناوی «فاتیمه» یه و سهرنجی نهو راکیشاوه و، به ماوهیهکی زور و بهو شیوهیه نهو شیعره تیپه تهاوو کرد.

جا بهوهدا که ههردی ههموو رۆژئیک له سهر ریگایدا رادهوهستا تا تهماشای بهژن و بالا و چاوهکانی بکات.. دیاربوو پهیهوئندیان نهبووه پیکهوه، تهنیا دووربه دوور یان له مناسهباتدا سهرنجی راکیشاوه.. بهلام دوابه دوای بلاووونهوهی شیعره که ههرچی بووی من ئاگام ئی نهبووه.

نایب عهبدوئلا، هودیکسقال - سالی 1994

مامۆستا ئەحمەد هەردی لە ساڵی 1922 لە شاری سلێمانی لە دایکبوو و، جیی خوشحالیشه که تا نووسینی ئەو چەند دێرە، لە حالی ژياندايه و لە ولاتی ئینگلیس ژيان پادەبویری. (ئێستا 2007 کۆچی دوایی کردووە) هاوینی ساڵی 1979 که مامۆستا ئەحمەد هەردی لە شاری مەهاباد میوان بوو، بە پیشنیاری مامۆستا هیمن چووینه سەردانی و، بەلام بەداخهوه ئەوکاتە نەکرا ئەو جوړه پرسیارانه بەتایبەت سەبارەت بە شیعری چه پکه گوئیک بو «ست فاتیمه» ئاراسته‌ی به‌رێزبان بکری و، مه‌ته‌ئه‌که هەروا مایه‌وه.

لە ماوه‌ی ساڵانی 1983_1987 که لە ناوچه‌ی ئۆلان، وێرای گه‌لیک له خوشک و بریانی کوردی کوردستانی رۆژه‌لات وهک ئاواره‌یه‌کی هه‌لاتوو یان پاونراو، له بنکه‌کانی ژیر ده‌سه‌لاتی (پارتی..) و (حش) دا ده‌ژيام، وابزانم ساڵی 84 یا 85 بوو که رادیو به‌غدا - به‌شی کوردی، وتووێژیکی ده‌گه‌ل مامۆستا هەردی بلاوکرده‌وه و، ئەزقه‌زا پرسیاره‌کانیش زیاتر سەبارەت بە شیعری «ست فاتیمه» بوون. بەداخه‌وه، مامۆستا هەردی ئەو وتووێژه‌دا وهک که‌سیک ده‌هاته به‌رچاو که ده‌تگوت تاوانیکی کردووه و ده‌یه‌وی پاکانه بکا. به‌کورتی، له وتووێژه‌دا ده‌رکه‌وت که بنه‌ماله‌ی «ست فاتیمه» - ئەو که‌سه‌ی که شیعره‌که‌ی پی هه‌لاگوتراوه - به‌ شیوه‌ی رەسمی شکایه‌تیان له مامۆستا هەردی کردووه و، ئەویش بو ئەوه‌ی که ئاوێک به‌ ئاوره‌که‌دا بکری، ناچاربووه بلی که که‌سیک به‌ نیوی «ست فاتیمه» هەر له ئارادا نه‌بووه و سه‌رجه‌می شیعره‌که زاده‌ی خه‌یال بووه و به‌س!

هەردی له چاپی یه‌که‌می «پازی ته‌نیایی» دا که جه‌وت ساڵ دوا‌ی گوتنی شیعره‌که چاپ کراوه (نه‌وورۆزی 1957)، له سه‌رووی شیعره‌که‌دا نووسیویه: «ئهمه‌وی خۆینده‌واری خوشه‌ویست ئەوه بزانی، که ناوی (فاتیمه) وه نه‌بی ناویکی راسته‌قینه بیت، به‌لکو وه‌کو له‌گه‌ل چیرۆکدا ناوی خواسته‌مه‌نی بو قاره‌مانی چیرۆکه‌که دانه‌نری ئەمیش شتیکه‌ وا... ئەمه له‌و لاره‌ بوه‌ستی، له لاییکی تریشه‌وه (ست) هەر ته‌نیا له به‌ر ئەوه ووتراوه که سەرنجی خه‌لقى رابکێشی و هیچی تر..» (ا. ه.).

پارسته، مامۆستا هەردی، به‌ گوێره‌ی ئەو گوته‌یه‌ی سه‌عدی: «درۆی به‌رژه‌وه‌ندخوازانه باشتەر له راستی گێره‌شیوتنه» ، هه‌رچۆنیه‌ک بی، توانی خوی له‌و گێچه‌له‌ ده‌رباز بکا، به‌لام ئایا می‌ژووی ئەده‌بیه‌ی هەروا به‌ ئاسانی لێ خوش ده‌بی؟! پیموانیه‌.

مامۆستا هەردی له چاپی دووه‌می «پازی ته‌نیایی» دا، که له ژیر هه‌موو پارچه‌شیعه‌ره‌کان، ساڵی گوتن و دانانیان دیاری ده‌کا، له ژیرپارچه‌ شیعری «ست فاتیمه» شدا نووسیویه: سلێمانی، 1950؛ که‌وابوو، شیعره‌که له ته‌مه‌نی 27 ساڵی مامۆستا هەردی دا گوتراوه و، جه‌وجی به‌ له‌سه‌ر رۆیشتن ناکا که نه‌گه‌ر له‌و ته‌مه‌نه‌دا، «ست فاتیمه» یه‌کی راسته‌قینه‌ش له ژیانی شاعیردا هه‌بووی، نه‌ته‌نیا کاریکی نه‌شیاو و بیله‌ت نییه، به‌لکه ئاسایی و ئینسانیشه. ئەوه‌یکه کار به‌ شکایه‌ت و دادگا و شتی له‌م چه‌شنه کیشراوه، سه‌رنج‌راکیش نییه و هه‌رچه‌ند ده‌بوو هەردی له‌بری ئەو شیعره، خه‌لات کرابا؛ سه‌رنج‌راکیش و

گرینگ ئهوهيه كه له ساي دوو چاوي مهست و بژن و بالاي «ست فاتيমে» دا، شيعريكي ئاوا بهرز خولقاوه كه وهك شهراي جهوساله كه تا بمنيتهوه پهندهتره، ئهويش ئهه حالتههي ههيه و ههركيز كوّن نابي. (س. چ. هيرش)

چه پكه گوئيك بو «ست فاتيمه»

فاتيمه! دوو چاوي مهستت پر ته ليسي جواني يه پر شهراي خوشهويستي و ئارهقي يهزداني يه بهژن و باله كهت نموونهي ههيكه لي يوناني يه لار و لهجهت موسيقيه، بهستهيه، گوراني يه بووكي رازاوهي خه يالم گيانه كهم ست فاتيمه! تاقه پرشنگيكي چاوت ئهه پهری ئاواتمه

گه رچي دلداری له خاكي ئيمه دا ئهفسانهيه ههر به تهنيا بو كورپي خاوهن ته لار و ئانهيه گيانه كهم! ئهه ما دلي من لهه دئه شيتانهيه بي ئهوهي هيچ شك بهري كوژراوي ئهه چاوانهيه ههر به تهنيا خوشهويستي شك ئه بهم ست فاتيمه! سهروهتم ناوي بزهي تو ئهه پهری ئاواتمه

خوشهويستي وا كه نامهي خوايه بو پينغه مبه ران بهرز و ناسك، وهك هه ناسه ي پر گولاوي دلبه ران نهك وهكو جهز كردني دينار و گه وهه ر پهروه ران ئهه كه سانه ي بو قراني چهنده دليان هه ئهه ران خه لقي تر پاره په رستي با بكه ن ست فاتيمه: من به ته نها تو په رستي، ئهه پهری ئاواتمه

زور كه رته هانم ئهه داخي دهرووني پر گرم بو تي هه ئريژم سكالاي ناسكي گه رم و گوورم

داخه کهم کاتئ که دیمه بهر دهمت واقعی وورم
وام نه شیوینئ به جوړئ نایه ئی هیچ دهربرم
بووکی پاراوهی خه یائم گیانه کهم ست فاتیمه!
گوئی بو ئه م رازه شل کهی، نهو پهری ناواتمه
سلیمانی 1950